

L'últim tren de Puigdemont i Junqueras

«Si després de les eleccions no s'entenen podran seguir liderant els seus partits, però no avançar en l'alliberament nacional i es reclamaran nous lideratges»

Molts llibres, treballar hiperlideratges, estalviar-se tant com es pot l'autocrítica, fulls de ruta poc identificables i preparar unes eleccions que, tot i les poques presses que hi posen sectors de JxCat, Quim Torra voldria convocar en uns dies. Aquest és el paisatge que ens deixa una setmana que, en el terreny de la política, ha estat marcada pels retorns de Carles Puigdemont i Oriol Junqueras a la primera línia.

El líder d'ERC va comparèixer diumenge a TV3

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/206115/amb/puigdemont/parlo/entre/dos/tres/cops/setmana/junqueras/tv3/10/frases>) en una entrevista amb un missatge hàbil: evitava la confrontació amb els seus socis de JxCat explicant que havia recuperat la interlocució amb Puigdemont i deixava clar que pactar amb el PSC a la Generalitat en cap cas és a l'agenda d'ERC. Junqueras sap que entendre's amb els socialistes sense contrapartides clares i en una posició d'inferioritat desgasta. Ho ha tastat ell a Madrid i haver fet a Núria Marín presidenta de la Diputació de Barcelona és el taló d'Aquil·les dels postconvergens.

Junqueras va llançar dues idees bones però, malgrat que el seu partit ha revisat l'estratègia de fa tres anys, va evitar concretar què va fallar a l'anterior legislatura i va parlar més del jo que del nosaltres, ja fos del de l'independentisme en el seu conjunt o d'ERC en particular. Aquest divendres, amb un to menys agressiu, ha rectificat una mica el tret a Catalunya Ràdio (<https://www.ccma.cat/catradio/alcarta/el-mati-de-catalunya-radio/oriol-junqueras-fer-l1-o-i-guanyar-lo-i-que-no-tingui-efectes-ja-ho-hem-fet-cal-alguna-cosa-mes/audio/1076329/>) quan admetia que després de fer l'1-O, guanyar-lo i no poder-lo fer vinculant ara "cal alguna cosa més".

I què pot ser alguna cosa més? Doncs per exemple ser-ne més i ser més determinats. Però això, és clar, vol temps, estar preparats -complicitats dins i fora del país- i assumir riscos. Puigdemont segueix intentant seduir la parròquia independentista (ell dona la batalla al pinyol i no a la frontera) amb la segona idea, la de ser més decidits. En les compareixences en motiu de la presentació del llibre que li ha escrit el seu amic Xevi Xirgo (<https://www.naciodigital.cat/noticia/206271/traicio/rajoy/mediacio/vatica/10/revelacions/llibre/puigdemont>) per explicar-se, Puigdemont ha tornat a posar en circulació la idea del "control del territori" per fer efectiva una nova declaració d'independència o la que va embarrancar. No concreta com ni amb quins riscos, però aquesta idea romàntica serveix perquè una part del personal es faci il·lusions amb el que hauria estat i no va ser.

Puigdemont es prepara per ser candidat. Fa mesos que hi pensa i ha mesurat els temps. Ara el clam dins el seu espai polític és total encara que aquest cop ja no prometrà tornar si guanya. Actuarà simplement de símbol, de ganxo electoral. El gran repte és articular l'espai polític amb el ciment d'un èxit a les urnes, sumar abans o després el PDECat a partir d'individualitats i no de forma col·lectiva

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/206359/pdecat/certifica/divisio/amb/puigdemont/portes/fundacio/jxcat>) per evitar l'etiqueta postconvergent, i dotar-se d'una ideologia difusa que permeti abraçar el màxim possible i competir amb ERC i la CUP a partir de la constatació que el gruix del sobiranisme és progressista. El dia a dia, però, ho complica i ho complicarà tot.

Si les andanades de l'Estat li dificulten els moviments a ERC per explicar que cal dialogar

amb l'Estat que t'espia

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/205928/casos/espionatge/enverinen/relacio/erc/amb/moncloa>) , et vol mantenir a la presó

(<https://www.naciodigital.cat/lleida/noticia/39669/tercer/grau/dels/presos/pol/tics/risc/quines/conseq/ncies/decisi/suprem>) o vol enviar a judici centenars de persones per protestar pacíficament tallant una carretera

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/206266/citen/declarar/196/investigats/tall/tsunami/jonquera>) , a JxCat se la complica el mentrestant. El decret de regulació dels preus del lloguer

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/206229/jxcat/presenta/esmenes/rebaixar/llei/regula/preu/dels/lloguers>) , que els postconvergens d'entrada havien avalat amb el Sindicat de Llogaters, la conselleria de Justícia, ERC, els comuns i la CUP, amenaça de deixar en evidència el projecte "progressista" que barrina Jordi Sánchez i convertir-se en un problema. Per ara el PSC s'ho mira de lluny i ells han quedat alineats amb Cs i el PP -que a més portaran el decret al Consell de Garanties- presentant esmenes per rebaixar-lo i protegir les regles d'un mercat que no és precisament just i social.

El refredament del procés, o com a mínim de l'expectativa de resoldre'l a curt termini; la necessitat de gestionar el mentrestant després de massa temps amb les polítiques públiques en segon terme que s'ha manifestat en el desgast de materials als serveis socials, la política industrial o als mitjans públics; i l'erosió dels lideratges de Puigdemont i Junqueras pel desenllaç del 27-O obliguen el moviment sobiranista a una reflexió de conjunt.

Junqueras i Puigdemont parlen, però les coses no estan en un punt dolç. El líder d'ERC -que no obvia el desgast que li provoca aparèixer emocionalment deslligat de la resta de famílies republicanes i que ha sincronitzat rellotges i agendes amb Marta Rovira- ha suavitzat el to, però segueix batallant dur per pilotar el procés i no s'aturarà. I el president a l'exili intenta mantenir la posició brandant la unitat malgrat que la col·lecció de punyals contra ERC i qui va ser el seu vicepresident al seu llibre fan evident que les tensions i la mala marxa no tenen només a veure amb la negativa a invertir-lo a distància i de forma simbòlica el 30 de gener de 2018. Ja vénen de molt abans.

Ales eleccions de la tardor tots dos tindran una nova oportunitat. Guanyarà només un i és necessari que els projectes es debatint, concretin i mesurin de forma clara. I després estaran obligats a arribar a una entesa estratègica i a fer-ho junts, també amb la CUP i tal vegada estirant sectors que hauran votat els comuns i fins i tot al PSC. Per separat, els números no donen per controlar ja no el territori sinó ni tan sols l'administració autonòmica. Si no ho fan, pot ser que els dos segueixin liderant els respectius partits un temps més, però hauran perdut l'última oportunitat de compartir projecte i avançar en l'alliberament nacional. Serà el moment de nous lideratges.